

Budapest, 1908. január 11. – Budapest, 1980. március 29.

Apja a kápolnásnyéki Vértessy-uradalomból – ahol igás kocsis volt – költözött családjával a fővárosba. Fia négy elemi és öt középiskolai osztályt végzett. 1923 júliusában egy szállító céghez került tisztviselő gyakornoknak, de már októberben asztalostanulónak állt. 1927-ben szabadult, a Fodor Bútorgyárban, majd Krámer Henrik műbútoripari üzemében kapott munkát. 1929 és 1933 között munkanélküli, alkalmi munkákból élt. 1938-ig különböző mestereknél, majd 1944-ig rövid megszakítással a Mahunka-féle bútorgyárban dolgozott.

1924-ben lépett be a Munkás Testedző Egyletbe, majd 1928-ban a Magyar Famunkás Szövetségbe. 1932-ben megbízták egy Vörös Segély-csoport létrehozásával, 1933-tól az illegális KMP tagja. Lakásán helyezték el a párt nyomdáját, ezt 1935. április 19-én a rendőrség felfedezte, feleségével együtt letartóztatták. Négyhónapi börtönre ítélték. 1941-ben a szakszervezet asztalos szakosztálya elnökévé választották meg. 1942. június 8-án lebukott, november 12-én ismét büntetőeljárás indult ellene, a bíróság nyolc hónapi börtönre ítélte. 1944. november 8-án illegalitásba vonult, álnéven az Erzsébetvárosi Színház színházi díszletmunkása lett.

1945 után a Magyar Kommunista Párt pártszervezője Csillaghegyen és Békásmegyeren. 1945. április 2-től a Szabad Szakszervezetek képviseletében volt az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1945. július 29-én az MKP szakszervezeti osztályára került. 1948. április 25-től 1949. október 1-jéig a famunkások szakszervezetének főtitkári tisztét töltötte be. 1949. május 15-től 1953. március 18-ig a Magyar Függetlenségi Népfront országos listájáról ismét országgyűlési képviselőnek jelölték. 1950-től a SZOT sportosztályát vezette. 1953 őszétől a Faipari Gyártástervező és Szerkesztő Irodában gyártástervező, csoportvezető, illetve a Vegyes Faipari Igazgatóságon a műszaki osztály vezetője volt. 1954 augusztusától az MDP KV Ipari és Közlekedési Osztály könnyűipari alosztályán dolgozott. 1956. november 4. után az Építő-, Fa- és Építőanyag-ipari Dolgozók Szakszervezete faipari szakmai bizottságának elnöke. 1957 februárjában a Könnyűipari Minisztérium Bútoripari Igazgatóságának igazgatójává nevezték ki, majd 1963 áprilisától nyugdíjazásáig a Budapesti Bútoripari Vállalat vezetője.